

μείωσιν τοῦ ἀριθμοῦ 279.

ΚΟΥΜΑΣ (Κωνσταντῖνος Μιχαήλ). Ἐγεννήθη ἐν Λαρίσσει τὴν 26 Σεπτεμβρίου 1777. Ὁ πατήρ του Μιχαήλ Ἀναστασίου ἦτο γούναρης εὐκατάστατος, καὶ δὲν εἶχεν ἄλλα τέκνα. Τὸ 1787 λοιμώδης νόσος ἠνάγκασε τοὺς γονεῖς του νὰ καταφύγασιν εἰς τὴν πλησιόχωρον πολίχνην Τυρνάβου, καὶ αὐτόθι ἔμαθε νὰ ἀναγινώσῃ. Ἐπιστρέψας δὲ εἰς τὴν Λάρισσαν, ὅπου δὲν ὑπῆρχε σχολεῖον, κατεγίνετο εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν Συναξαρίων καὶ τῆς Ἀμαρτωλῶν σωτηρίας. Οἱ γονεῖς του λοιπὸν βλέποντες τὴν φιλομάθειάν του τὸν ἐσύστησαν κατὰ τὸ 1790 ἔτος εἰς τὸν ἐν Τυρνάβῳ διδάσκαλον Πεζάρου, παρὰ τῷ ὁποίῳ ἔμαθῆτευσεν ἕως τὸ 1796 ἔτος. Ὁ δὲ τῆς Λαρίσσης Μητροπολίτης Διονύσιος Καλλιάρχης, ἐπανερχόμενος τότε εἰς Κωνσταντινούπολιν, τὸν παρέλαβε μαζί του, μὲ θέλησιν τῶν γονέων του, ἵνα τὸν εἰσάξῃ εἰς ὑπουργίαν ἡγεμονικῆς τινας αὐλῆς. Ὁ Κωνσταντῖνος Ὑψηλάντης, μέγας Διερχμηνεὺς τῆς Ὑψηλῆς Πύλης, τὸν ἐζήτησεν ἐπιμόνωσ. Ἀλλ' ὁ Κούμας μὴ εὐχαριστηθεὶς εἰς τὴν ζωὴν τῶν ὑπουργούντων ἡγεμόνας, ὑπέστρεψεν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος 1796 εἰς τὴν πατρίδα του, μὲ σκοπὸν νὰ ἀκολουθήσῃ τὰ ἔχνη τοῦ διδασκάλου του Πεζάρου. Ὅταν δὲ ὁ μακρὰ τῆς τῆς

Ἀλγέβρης τοῦ Καίλλου Ἀσάνης ἐκαλέσθη ἱατρός τῆς κωμοπόλεως Ἀμπελακίων, ὁ Κούμας προσέτρεξεν εἰς τοῦτον, τὸν οἰκειώθη, καὶ ἐβοηθήθη ὑπ' αὐτοῦ νὰ καταλάβῃ τὴν βίβλον ἐκείνην. Εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 1798 ἔτους ἀνεδείχθη διδάσκαλος τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολεῖου τῆς Λαρίσσης, καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐνυμφεύθη τὴν γυναικαδέλφην τοῦ διδασκάλου του. Μετ' ὀλίγον δὲ μετέβη εἰς Τσαριτσάνην ὡς σχολάρχης τοῦ αὐτόθι σχολεῖου, ἐδίδασκε ἑλληνικὰ καὶ ἐπιστημονικὰ μαθήματα εἰς τὰ ὁποῖα ἐπρόσθεσεν ἐν νέον μάθημα, τὴν Ἀλγεβραν, καὶ ἐκήρυττε τὸν Λόγον τοῦ εὐαγγελίου ἐπ' Ἐκκλησίας. Κατὰ τὸ θέρος 1800 μετέβη εἰς Ἀμπελάκια πρὸς διασκέδασιν, καὶ εἰς δῖμνον διάστημα συμμετέτρσσε μετὰ τοῦ φίλου του Ἀσάνη τὰς Κωνικὰς τομὰς τοῦ Γράντη, τὰς ὁποίας μετὰ ταῦτα ἐξελληνίσας ἔστειλεν νὰ τυπωθοῦν ἐν Βιέννῃ. Παραλαβὼν δὲ καὶ παρὰ τοῦ φίλου του Γρηγορίου Κωνσταντᾶ χειρόγραφον Θεωρίαν σύντομον τῆς Γεωγραφίας, ὑπέστρεψεν εἰς τὸ σχολεῖόν του μὲ νέας μαθηματικὰς γνώσεις. Οἱ κόποι τῆς διδασκαλίας καὶ τὸ νοσῶδες τοῦ τόπου ἐξησθένισιν πολὺ τὰς δυνάμεις τοῦ Κούμα, ὅστις μετὰ χαρᾶς ἐδέχθη τὸ ὑπὸ τοῦ Κωνσταντᾶ παραιτηθὲν σχολεῖον τῶν Ἀμπελακίων περὶ τὰς ἀρ-